

Per Dalgaard (DF):

Dansk Folkeparti har en familierpolitik, hvor kernefamilien er i centrum. Denne kernefamilie består af en kvinde og en mand samt de børn, de måtte få sammen eller har bragt sammen. Denne model er udgangspunkt for, hvordan vi vil forholde os til de efterfølgende lovforslag og beslutningsforslag.

Jeg vil understrege, så det ikke kan misforstås, at Dansk Folkepartis politik er, at kernefamilien er et af de bærende elementer i den danske kristne kultur. Jeg vil kommentere det ene forslag efter det andet ud fra den tankegang.

L 91 foreslår, at homoseksuelle skal have retten til at adoptere børn på lige fod med almindelige familier. Forslagsstillerne skriver, at Danmark skal bevare førertrøjen også på dette felt. Det er jeg ikke enig i. Det er ikke vores opfattelse, at Danmark for enhver pris skal lægge sig forrest i alle sjove påfund, som sker ude i verden. Noget må man vel have lov til at have for sig selv og synes er det rigtige.

Jeg er lodret uenig i det synspunkt, at det er i barnets tarv, at homoseksuelle får lov til at adoptere. Et barn afspejler sig i sin familie og danner sin identitet ud fra familiens måde at leve og agere på i samfundet. Det er efter min mening ikke at gøre børnene nogen tjeneste at lade dem vokse op i et homoseksuelt parforhold. De vil i deres opvækst og i samvær med kammerater komme ud for konflikter, som vi f.eks. for nylig hørte i forbindelse med et indlæg herfra, når det er et homoseksuelt tilsnit, de er vokset op i, eller et homoseksuelt miljø.

Efter vores mening bør der om muligt være et mandligt element i et sådant opvækstforhold. Dansk Folkeparti kan ikke støtte dette forslag.

Omkring L 93 vil jeg sige, at Dansk Folkeparti igen ikke ønsker at gøre alle specialiteter i samlivet mellem mennesker til det almindelige. Vi ønsker ikke, som der står i lovforslaget, mangfoldighed i familierne. Begrebet mangfoldighed er sådan et af de her nye mantraer, som nogle partier bruger i et forsøg på at få alle specialiteter til at glide ubesværet ned, og den køber jeg simpelt hen ikke.

Som omtalt ved tidligere behandling omkring L 91 værner Dansk Folkeparti om den traditionelle kernefamilie, og den vil vi ikke lave om på ved at iklæde os en eller anden fiktiv førertrøje.

Ligeledes kan man argumentere for, at hvis en adoption af udenlandske børn tillades registrerede par, så kan det meget vel give problemer for de andre forældre, de almindelige

mand-kvinde-forældre, som ønsker at adoptere børn fra udlandet, i og med at en hel del af de børn, der bliver adopteret fra udlandet, jo kommer fra katolske lande, hvor registrerede parforhold ikke er lovlige.

Det kan ikke andet end medføre problemer, som det også har været antydnet i tidligere indlæg, selv om man måske i nogle undersøgelser fra de pågældende lande har sagt, at det gør det ikke. Jeg tror på, at det vil give problemer for almindelige forældre, hvis vi vedtager en sådan lov.

Ligeledes i forbindelse med den svenske undersøgelse, der flere gange refereres til heroppefra, viser det sig jo også, at der i hvert fald i nogle tilfælde kan være problemer for børn, specielt i teenagealderen, når de vokser op i et homoseksuelt parforhold. Derfor kan vi heller ikke støtte L 93.

Kl. 19.15

Omkring L 119 vil jeg kun sige, at det forslag lægger op til, at den anden part i et registreret partnerforhold, et homoseksuelt forhold, skal kunne adoptere partnerens barn ved fødslen. Her bevæger vi os så igen ind på et område, hvor det traditionelle familiemønster, som Dansk Folkeparti går ind for, undergraves, og det hverken kan eller vil vi være med til. De problemer, der måtte opstå i arvemæssig henseende, hvis det er sådan nogle, man har, må man jo kunne løse ved at oprette nogle specielle testamenter. Vi kan ikke støtte L 119.

B 65 får den sidste kommentar, og her bevæger vi os også igen ind på den problematik med hensyn til adoption fra andre lande. Jeg tror bestemt, at hvis vi gennemfører det forslag, så vil det give problemer for adoptioner fra lande, vi normalt får børn fra. Som jeg tidligere har omtalt i debatten her i dag, er Dansk Folkepartis opfattelse, at det vil skade adoptionen for almindeligt mand-kvinde-forhold, hvis vi vedtager en sådan lov, i og med at jeg tror, at de lande, vi normalt adopterer børn fra, vil vende sig imod adoption til Danmark. Så af den grund vil vi også sige nej til B 65.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, jeg er jo selvfølgelig interesseret i at høre, om Dansk Folkepartis folketingsgruppe er enig i den indstilling, som hr. Per Dalgaard kom med her. Og så vil jeg gerne lige spørge, om det var en fortalelse, da hr. Per Dalgaard før sagde, at man ønskede, der skulle være et maskulint eller